

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *Fru Gunda Svensson*
 Härad: *Östra* Adress: *Krestorp, Rödaby*
 Socken: *Rödaby* Berättat av:
 Uppteckningsår: *1941.* Född år _____ i _____

Lyvära nes ormar vid badugårdsbyggen. s. 1.

Namn på blommor. s. 1.

Ljuskonvar och deras betande. s. 2-5.

Skriv endast på denna sida!

M. 7962:7.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Restorps den 18-11-41

Får ha' med tacka för brev! Det var mycket roligt
att se en bliv godhanda! Men H. & L. 16 kan jag däremot
inte besvara, utom hos jag intänt gjort en del andra
repyrteckningar. Men eftersom jag ej vet om denna
kan godtagas avändas jag inte de repyrtecknings-
papper jag erhållit, men om nå är fallet tecknar
jag gärna upp det på denna. Jag skall nu åta
måga benämningar på blommor, som "fil. kand."
"Malmasson" bad om. Gullivor. häringatönder
"Styrmorsvid" nav_og_dag. "Jungfru Marie hand. Herrns hand"
"vittipor. vitöringar". "Pägeliten H. & L. 13 kan jag tyvärr
inte besvara mycket. Endast fågen 18 har jag hört
berättas att man erod lodugårdsbyggen brukade göra
med levande armar, detta skulle grävas ned i
ingångar till lagarn, detta skulle medföra
tur med brenturor. So tänkte jag fråga om L. & F.
34. angående jubiler skall beröras. Jag frågar
därför att det stod i skrivelser som jag fick d. 3. nov.
att de dubbla bladen ~~var~~ ^{var} avredda som anslag.

Högskolestyrelsen

Gösta Johansson.

M. 7962:2.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Angående frågelistan H. E. 16.
så är mätning av sjukdom för mig obekant. Ej mo-
mormors nämnde något därom. Jag har gjort för-
frågningar bland äldre personer här i staden men
ingen kommer till något om denna sak. Därmed
talade mormor om andra sätt att ~~behandla~~ ^{behandla} olika
slag, sjukdommar. Jag skall här nämna några
strep. "Tillapparkast", "Luten", "stolstöt", "ögat", samt
en huvudsjukdom som kallades när hjärnan hade
gått ner. "Sjukdomens uppkomst och behandling"
skall jag nu försöka återge. Vad beträffar "Vilappan"
så berättas det att det var en bevärgat vävar som
alltså kunde flyga och som höll till i luften. Den
skymnad bestod en en thytt. Den som alltså hade
stenen att bli träffad av denna thytt, fick på så
sätt "villapparkast". Sjukmar berättade att hon som
mycket ung råbade ut för detta under hon fick
den i ena benet. Det uppstod först en mycket
svårastad värk som varade i flera veckor,
senare övergick det till äppel när, som trots
alla dåtida kvackorbor inte gick att läka.
Så en dag kom det en gammal som förstod
sig på en del sjukdommar, mormors siste nämningar

N. 7902:3.

2.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

inte vad det var för ont hon hade. Men så fort
gumman ~~det~~ hade underkänt väret såg att det
var villapparkett, och utbjöd sig att bota det.
Morror fick då säga sig för en jordfast sten,
alltså en sten som gick så djupt ned i jorden,
att den inte kunde rubbas. Sedan förordigade
gumman en båg av videträ, med tillhörande
pilae. När detta var gjort ställde hon sig bredvid
morror, höll bågen över morsans huvud och
sköt så en pil åt vänt västerut, med tanke
på att hon nämligen skulle träffa vilapparna.
För detta var mycket viktigt i annat fall blev
den spide inte botad. Men då var det till att
föröka på nytt igen tills det lyckades. Men
morror talade om att hon efter en gång blev
läsare dag för dag, och efter en par veckor var hon
starkt sjuk. Men en liten märke efter det onda fick
hon ha så länge hon levde det var en liten hel
i denna storlek "o" som då hon i bland tyckte
med fingertapparna omkring häftet det kom
ut något som liknade en vit tråd.
Men det var tomt och pinsamt så fort det
vidrördes. "Latern" det var också en sjukdom

M. 7962:4.

31

LUND UNIVERSITY
FOLKMINNESARKIV

som behandlades på en "särget sä" . Det var i
regul hvarnara som ställes för denna sjukdom.

Om till exempel någon av de kvinnliga medlemmarna
i sammanst hade varit utså en häst eller mörbrotts
inbrast, och efter det hon hamnat in i en häst

sig alustig, fick pressbetyngar, sträckningar,
o. s. v. " do togs det för givet att hon blivit

"letan". Och detta skulle alltså botas. Men gick de till
vägs på följande sätt. Den sjukte blånde av sig allt

utom limmet. Sedan skulle någon av bevisat

medlemmarna tända en svarvsticks (tändsticks)

som redan * trädde ner mellan limmet

och knäppen, alltså från halan och ner till

fötterna detta skulle upprepas 3 gånger

var efter den sjukte gick till vägs " och

på följande morgon frisk och bry. "Ståttat"

var i min barndom en mycket vanlig ögon-

sjukdom. Den uppstod ungefär som det vi kallar

örget munnna. Det slog upp en härda i själva

ögonvorn åt följd av värk som ibland gick

till birstning. Det var alltså en ganska besvärlig

skonma, men även denna åkomma gick

att bota, den skulle stälas bort. Man skulle